

Bruselj, 15. marec 2024
(OR. en)

7507/24

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0398(COD)

CODEC 719
JAI 427
COPEN 129
DROIPEN 63
ENFOPOL 117
PE 46

INFORMATIVNI DOPIS

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije – izid prve obravnave v Evropskem parlamentu (Strasbourg, 11.–14. marec 2024)

I. UVOD

Svet, Evropski parlament in Komisija so se v skladu z določbami člena 294 PDEU in Skupno izjavo o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja¹ večkrat neformalno sestali, da bi dogovor o tej zadevi dosegli v prvi obravnavi.

V zvezi s tem je predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE) Juan Fernando LÓPEZ AGUILAR (S&D, ES) v imenu odbora predstavil sporazumni predlog spremembe (predlog spremembe 92) k navedenemu predlogu direktive, za katerega je Sophia IN 'T VELD (RE, NL) pripravila osnutek poročila. Dogovor o tem predlogu spremembe je bil dosežen na navedenih neformalnih sestankih. Drugih predlogov sprememb ni bilo.

¹ UL C 145, 30.6.2007, str. 5.

II. GLASOVANJE

Poslanci in poslanke so na glasovanju na plenarnem zasedanju 12. marca 2024 sprejeli sporazumno spremembo (sprememba 92) navedenega predloga direktive. Tako spremenjeni predlog Komisije predstavlja stališče Parlamenta v prvi obravnavi, ki je del zakonodajne resolucije iz priloge k temu dopisu².

Stališče Parlamenta odraža predhodni dogovor med institucijami, zato bi ga moral biti Svet pripravljen odobriti.

Akt bi bil nato sprejet v obliki, ki ustreza stališču Parlamenta.

² V različici stališča Parlamenta iz zakonodajne resolucije so spremembe predloga Komisije označene na naslednji način: deli, ki so bili besedilu Komisije dodani, so označeni s ***kreplekim in poševnim tiskom***, znak „■“ pa označuje črtano besedilo.

P9_TA(2024)0125

Oprelitev kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2024 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije (COM(2022)0684 – C9-0401/2022 – 2022/0398(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2022)0684),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C9-0401/2022),
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2022/2332 z dne 28. novembra 2022 o opredelitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije kot področja kriminala, ki ustreza merilom iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije¹ in zlasti člena 1 Pogodbe,
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 23. marca 2023²,
 - ob upoštevanju začasnega dogovora, ki ga je odobril pristojni odbor na podlagi člena 74(4) Poslovnika, in zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 20. decembra 2023, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora za proračun,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A9-0235/2023),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj mu zadevo ponovno predloži, če svoj predlog nadomesti, ga bistveno spremeni ali ga namerava bistveno spremeniti;
 3. naroči svoji predsednici, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

¹ UL L 308, 29.11.2022, str. 18.

² UL C 184, 25.5.2023, str. 59.

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi 12. marca 2024 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2024/... Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije ter spremembi Direktive (EU) 2018/1673

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2022/2332 z dne 28. novembra 2022 o opredelitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije kot področja kriminala, ki ustreza merilom iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije¹ in zlasti člena 1 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL L 308, 29.11.2022, str. 18.

² UL C 184, 25.5.2023, str. 59.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2024.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotavljanje učinkovite uporabe omejevalnih ukrepov Unije in celovitosti notranjega trga v Uniji ter za doseganje visoke ravni varnosti na območju svobode, varnosti in pravice je treba določiti minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij za kršitev navedenih omejevalnih ukrepov Unije.
- (2) Omejevalni ukrepi Unije, kot so ukrepi v zvezi z zamrznitvijo sredstev in gospodarskih virov, prepoved dajanja na razpolago sredstev in gospodarskih virov ter prepoved vstopa na ozemlje države članice ali tranzita prek njega, pa tudi sektorski gospodarski in finančni ukrepi ter embargo na orožje, so bistveno orodje za spodbujanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Ti cilji vključujejo varovanje vrednot, varnosti, neodvisnosti in celovitosti Unije, utrjevanje in podpiranje demokracije, pravne države, človekovih pravic in načel mednarodnega prava ter ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti v skladu s cilji in načeli Ustanovne listine Združenih narodov.

- (3) Za zagotovitev učinkovite uporabe omejevalnih ukrepov Unije bi morale imeti države članice vzpostavljene učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske in nekazenske sankcije za kršitev navedenih omejevalnih ukrepov Unije, vključno z obveznostmi v zvezi s temi ukrepi, kot je poročanje. Poleg tega morajo te sankcije obravnavati izogibanje omejevalnim ukrepom Unije.
- (4) Za učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije so potrebna skupna minimalna pravila glede opredelitev kaznivih ravnanj, ki predstavljajo kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Države članice bi morale zagotoviti, da tako ravnanje predstavlja kaznivo dejanje, kadar je naklepno in predstavlja kršitev prepovedi ali obveznosti, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije, ali, kadar je potrebno nacionalno izvajanje navedenega ukrepa, ki je določena v nacionalni določbi, s katero se omejevalni ukrep Unije izvaja. Določeno ravnanje bi moralo predstavljati kaznivo dejanje tudi, če je storjeno iz hude malomarnosti. V zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v tej direktivi bi morali pojem hude malomarnosti razlagati v skladu z nacionalnim pravom in ob upoštevanju ustrezne sodne prakse Sodišča Evropske unije. Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo, da kršitve omejevalnih ukrepov Unije, ki vključujejo sredstva, gospodarske vire, blago, storitve, transakcije ali dejavnosti, katerih vrednost je manjša do 10 000 EUR, ne predstavljajo kaznivega dejanja. Izključitev nekaterih kršitev iz področja uporabe te direktive ne vpliva na obveznosti, opredeljene v aktih, ki določajo omejevalne ukrepe Unije, da se zagotovi kaznovanje kršitev z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi ali nekazenskimi sankcijami.

- (5) V aktih, ki določajo omejevalne ukrepe Unije, se lahko v obliki izvezetij ali odstopanj določijo izjeme od prepovedi iz teh aktov. Ravnanja, za katerega velja izvezetje, ki je bilo predvideno v aktu, ki določa omejevalne ukrepe Unije, ali ki so ga odobrili pristojni organi držav članic z odstopanjem v skladu z akti, ki določajo omejevalne ukrepe Unije, ni mogoče šteti za kršitev omejevalnega ukrepa Unije.
- (6) Konkretno so za učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije potrebna skupna minimalna pravila za kršitve ukrepov, ki vključujejo zamrznitev sredstev ali gospodarskih virov, določenih v ustreznih uredbah Sveta. Ti ukrepi vključujejo prepoved neposrednega ali posrednega dajanja sredstev ali gospodarskih virov na razpolago ali v korist fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, za katere veljajo ukrepi, ki vključujejo zamrznitev sredstev ali gospodarskih virov ter obveznost zamrznitve vseh sredstev in gospodarskih virov, ki pripadajo, so v lasti, ali s katerimi razpolagajo ali so pod nadzorom teh oseb, subjektov ali organov.
- (7) Omejevalni ukrepi Unije vključujejo omejitve vstopa (prepoved potovanja), ki bi jih morala zajemati ta direktiva. Ti ukrepi, ki so običajno določeni v sklepu Sveta, sprejetem na podlagi člena 29 PEU, in se izvajajo z nacionalnim pravom, zahtevajo, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi osebam s seznama preprečijo vstop na vsa območja ozemlja države članice ali tranzit prek njih.

- (8) Države članice se spodbuja, naj posebno pozornost namenijo mehanizmu za dodeljevanje državljanstva in dovoljenja za prebivanje, da bi posameznikom, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, preprečili, da bi te mehanizme uporabljali za kršenje takih omejevalnih ukrepov Unije.
- (9) Sklepanje ali nadaljnje izvajanje kakršnih koli transakcij, vključno s finančnimi transakcijami, ter dodeljevanje ali nadaljnje izvajanje kakršnih koli javnih naročil ali koncesijskih pogodb, ki spadajo na področje uporabe direktiv 2009/81/ES⁴, 2014/23/EU⁵, 2014/24/EU⁶ ali 2014/25/EU⁷ Evropskega parlamenta in Sveta, s tretjo državo, njenimi organi ali subjekti in organi, ki so neposredno ali posredno v njeni lasti ali pod njenim nadzorom oziroma v lasti ali pod nadzorom njenih organov, bi moralo predstavljati kaznivo dejanje, kadar prepoved ali omejitev tega ravnanja predstavlja omejevalni ukrep Unije.

⁴ Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76).

⁵ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

⁶ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁷ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetske in prometnem sektorju ter sektorju poštne storitve ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

- (10) Omejevalni ukrepi Unije vključujejo prepoved trgovanja z blagom in storitvami ali njihovega uvoza, izvoza, prodaje, nakupa, prenosa, tranzita ali prevoza. Kršitev takih prepovedi bi morala predstavljati kaznivo dejanje, tudi kadar se blago uvozi iz tretje države ali se vanjo izvozi, da bi bilo preneseno v namembni kraj, v zvezi s katerim prepoved uvoza, izvoza, prodaje, nakupa, prenosa, tranzita ali prevoza tega blaga predstavlja omejevalni ukrep Unije. Neposredno ali posredno zagotavljanje tehnične pomoči, posredniških storitev, zavarovanja in vseh drugih storitev v zvezi s tem blagom ali storitvami bi se moralo prav tako predstavljati kaznivo dejanje. Pojem „blaga“ v ta namen vključuje blago, kot so vojaška tehnologija in oprema, blago, programska oprema in tehnologija s Skupnega seznama vojaškega blaga Evropske unije, ki ga je Svet sprejel 20. februarja 2023⁸, ali s seznamov iz prilog I in IV k Uredbi (EU) 2021/821 Evropskega parlamenta in Sveta⁹.

⁸ UL C 72, 28.2.2023, str. 2.

⁹ Uredba (EU) 2021/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2021 o vzpostavitvi režima Unije za nadzor izvoza, posredovanja, tehnične pomoči, tranzita in prenosa blaga z dvojno rabo (UL L 206, 11.6.2021, str. 1).

- (11) Omejevalni ukrepi Unije vključujejo sektorske gospodarske in finančne ukrepe za zagotavljanje finančnih storitev ali izvajanje finančnih dejavnosti. Med te finančne storitve in dejavnosti spadajo med drugim financiranje in finančna pomoč, zagotavljanje naložb in naložbenih storitev, izdajanje prenosljivih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga, sprejemanje depozitov, zagotavljanje specializiranih finančnih komunikacijskih storitev, trgovanje z bankovci, zagotavljanje storitev bonitetnega ocenjevanja ter zagotavljanje kriptosredstev in denarnic zanje. Kršitev teh sektorskih gospodarskih in finančnih ukrepov bi morala predstavljati kaznivo dejanje.
- (12) Omejevalni ukrepi Unije vključujejo sektorske gospodarske in finančne ukrepe za zagotavljanje storitev, ki niso finančne storitve. Med te storitve spadajo med drugim zagotavljanje storitev pravnega svetovanja, storitve zaupanja, storitve odnosov z javnostmi, računovodstva, revizije, knjigovodstva in davčnega svetovanja, poslovnega in podjetniškega svetovanja, svetovanja na področju IT, radiodifuzije ter arhitekturnih in inženirskih storitev. Kršitev teh sektorskih gospodarskih in finančnih ukrepov bi morala predstavljati kaznivo dejanje.
- (13) ***Nobena določba te direktive se ne bi smela razumeti, kot da se fizičnim osebam nalaga kakršne koli obveznosti, ki bi pomenile poseg v pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do molka, kot sta določeni v členu 7 Direktive (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ za države članice, za katere je zavezujoča, in v členu 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).***

¹⁰ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

- (14) Za učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije so potrebna skupna minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj, ki vključujejo ravnanje, s katerim se izogiba omejevalnim ukrepom Unije.
- (15) Primer ravnanja, s katerim se izogiba omejevalnim ukrepom Unije in je čedalje bolj razširjeno, je praksa oseb, subjektov in organov s seznama, da uporabljajo sredstva ali gospodarske vire, ki so neposredno ali posredno v lasti, s katerimi razpolagajo ali so pod nadzorom teh oseb, subjektov ali organov, oziroma jih prenesejo na tretjo osebo ali z njimi kako drugače razpolagajo z namenom, da se ta sredstva ali gospodarski viri prikrijejo. Za izogibanje omejevalnim ukrepom Unije šteje tudi praksa dajanja napačnih ali zavajajočih informacij, vključno z nepopolnimi zadevnimi informacijami, z namenom prikrivanja, da je oseba, subjekt ali organ s seznama končni lastnik sredstev ali gospodarskih virov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, ali upravičenec do njih. Zato bi moralo navedeno ravnanje, s katerimi se izogiba omejevalnim ukrepom Unije, na podlagi te direktive predstavljati kaznivo dejanje.

- (16) *Neizpolnjevanje obveznosti poročanja pristojnim upravnim organom, ki so opredeljene v aktih, ki določajo omejevalne ukrepe Unije, bi se moralo na podlagi te direktive šteti za kaznivo dejanje.*

- (17) Za učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije so potrebna skupna minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj, ki vključujejo ravnanje, s katerim se kršijo ali ne izpolnjujejo posebni pogoji iz dovoljenj, ki jih izdajo pristojni organi za izvajanje določenih dejavnosti, ki se brez takega dovoljenja štejejo za kršitev prepovedi ali omejitev, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije. Dejavnost, ki bi se izvajala brez dovoljenja, bi se lahko, odvisno od okoliščin primera, štela za kršitev omejevalnih ukrepov Unije, ki vključujejo zamrznitev sredstev ali gospodarskih virov, prepoved potovanj, embargo na orožje oziroma druge sektorske gospodarske in finančne ukrepe.
- (18) Ta direktiva bi morala veljati za delavce v pravni stroki, kakor jih opredeljujejo države članice, vključno z obveznostjo prijave kršitev omejevalnih ukrepov Unije pri opravljanju storitev v okviru poklicnih dejavnosti, kot so pravne, finančne in trgovinske storitve. Obstaja očitno tveganje, da se storitve teh delavcev v pravni stroki zlorabijo za kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Vendar bi morala obstajati izvzeta iz obveznosti poročanja glede informacij, ki jih prejmejo od ene od svojih strank ali jih pridobijo o eni od svojih strank med ugotavljanjem njenega pravnega položaja ali opravljanjem naloge obrambe ali zastopanja te stranke v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o začetku takega postopka ali izogibanju le-temu. Za tako pravno svetovanje bi morala zato še vedno veljati obveznost varovanja poklicne skrivnosti, razen kadar je delavec v pravni stroki namerno udeležen pri kršitvi omejevalnih ukrepov Unije, kadar se pravno svetovanje zagotavlja za namene kršitve omejevalnih ukrepov Unije ali kadar se delavec v pravni stroki zaveda, da stranka išče pravno svetovanje za namene kršitve omejevalnih ukrepov Unije.

I

- (19) Omejevalni ukrepi Unije ne bi smeli povzročiti diskriminacije strank kreditnih in finančnih institucij ali njihove neupravičene izključitve iz dostopa do finančnih storitev.
- (20) S to direktivo se ne namerava inkriminirati zagotavljanja humanitarne pomoči osebam v stiski ali dejavnosti, ki podpirajo osnovne človeške potrebe, ki se zagotavljajo v skladu z načeli nepristranskosti, človečnosti, nevtralnosti in neodvisnosti, ter kadar je ustrezno, z mednarodnim humanitarnim pravom.
- (21) Napeljevanje h kaznivemu dejanju iz te direktive ter pomoč pri njegovi storitvi bi bilo treba inkriminirati. Inkriminirati bi bilo treba tudi poskuse storitve nekaterih kaznivih dejanj iz te direktive.
- (22) Sankcije, ki se izrečejo fizičnim osebam za kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, kot so opredeljena v tej direktivi, bi morale biti učinkovite, odvračilne in sorazmerne. V ta namen bi bilo treba za fizične osebe določiti najnižje ravni najvišje zaporne kazni. V kazenskih postopkih bi morale biti na voljo tudi pomožne sankcije ali ukrepi.

- (23) Ker omejevalni ukrepi Unije veljajo tudi za pravne osebe, bi te morale biti odgovorne za kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, kot so opredeljena v tej direktivi. Kot pravna oseba se razume kateri koli pravni subjekt, ki ima tak status v skladu z veljavnim pravom, z izjemo držav ali javnih organov, ki izvršujejo javna pooblastila, ter javnih mednarodnih organizacij. Da bi se dosegli cilji te direktive, bi morale države članice, katerih pravo določa kazensko odgovornost pravnih oseb, poskrbeti, da njihovo pravo predvideva učinkovite, odvračilne in sorazmerne vrste in ravni kazenskih sankcij, kot so določene v tej direktivi. Da bi se dosegli cilji te direktive, bi morale države članice, katerih pravo ne določa kazenske odgovornosti pravnih oseb, poskrbeti, da njihovo pravo predvideva učinkovite, odvračilne in sorazmerne vrste in ravni nekazenskih sankcij, kot so določene v tej direktivi. V tej direktivi določene najvišje ravni denarnih kazni za kazniva dejanja iz te direktive bi se morale izreči vsaj za najhujše oblike teh kaznivih dejanj. Da bi zagotovili učinkovitost, odvračilnost in sorazmernost naložene sankcije, je pomembno, da se upošteva teža ravnanja ter individualne, finančne in druge okoliščine zadevnih pravnih oseb. Države članice bi morale imeti pri določanju najvišjih ravni denarnih kazni možnost, da uporabijo odstotek skupnega prometa zadevne pravne osebe na svetovnem trgu ali določijo fiksni znesek. Države članice bi se morale pri prenosu te direktive odločiti katero od teh dveh možnosti bodo uporabile.

- (24) Kadar se države članice pri določanju denarnih kazni, ki se naložijo pravnim osebam, odločijo za uveljavitev merila skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu, bi se morale odločiti, ali bodo skupni promet izračunale na podlagi poslovnega leta pred letom storitve kaznivega dejanja ali na podlagi poslovnega leta pred letom sprejema odločitve, da naložijo denarno kazen. Države članice bi morale razmisliti tudi o vzpostavitvi pravil za primere, ko zneska denarne kazni ni mogoče določiti na podlagi skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom storitve kaznivega dejanja ali v poslovnem letu pred letom sprejema odločitve, da naložijo denarno kazen. V takih primerih bi države članice morale imeti možnost, da upoštevajo druga merila, kot je skupni promet na svetovnem trgu v nekem drugem poslovnem letu. Kadar ta pravila vključujejo določitev fiksnih zneskov denarnih kazni, ne bi smelo biti nujno, da najvišja raven teh zneskov doseže ravni, ki so v tej direktivi določene kot minimalna zahteva za najvišjo raven denarnih kazni, določenih v fiksnem znesku.

- (25) Kadar se države članice odločijo za najvišjo raven denarnih kazni, določeno v fiksnih zneskih, bi morale biti te ravni določene v nacionalnem pravu. Najvišje ravni teh denarnih kazni bi se morale uporabljati za najhujše oblike kaznivih dejanj, opredeljenih v tej direktivi, ki jih storijo finančno močne pravne osebe. Države članice bi morale imeti možnost sprejeti odločitev glede metode izračuna teh najvišjih ravni denarnih kazni, vključno s posebnimi pogoji zanje. Države članice so pozvane, da redno preverjajo ravni denarnih kazni, določene v fiksnih zneskih, glede na stopnje inflacije in druga nihanja denarne vrednosti v skladu s postopki, določenimi v njihovem nacionalnem pravu. Države članice, katerih valuta ni euro, bi morale določiti najvišje ravni denarnih kazni v svoji valuti, ki ustrezajo ravnem, določenim v tej direktivi v eurih na dan začetka njene veljavnosti. Zadevne države članice so pozvane, naj ravni denarnih kazni redno preverjajo tudi glede na gibanje deviznega tečaja.
- (26) Določitev najvišjih ravni denarnih kazni ne posega v diskrecijsko pravico sodnikov ali sodišč v kazenskih postopkih, da v posameznih primerih naložijo ustrezne sankcije. Ker ta direktiva ne določa najnižjih ravni denarnih kazni, bi morali sodniki ali sodišča v vsakem primeru naložiti ustrezne sankcije ob upoštevanju individualnih, finančnih in drugih okoliščin zadevne pravne osebe ter teže ravnanja.

- (27) Ravni naloženih sankcij bi bilo treba še dodatno približati, učinkovitost teh ravni pa bi bilo treba spodbujati z določitvijo skupnih obteževalnih okoliščin, ki v skladu z ustreznimi določbami nacionalnega prava odražajo težo storjenega kaznivega dejanja. Pojem obteževalnih okoliščin bi bilo treba razumeti bodisi kot dejstva, ki nacionalnemu sodniku ali sodišču omogočajo, da za isto kaznivo dejanje izreče strožjo sankcijo, kot se običajno izreče brez teh dejstev, bodisi kot možnost skupnega obravnavanja več kaznivih dejanj, da se zviša višina sankcije. Države članice bi morale v skladu z nacionalnim pravom zagotoviti, da se lahko za obteževalne okoliščine šteje vsaj ena od naslednjih okoliščin: kadar je bilo kaznivo dejanje storjeno v okviru hudodelske združbe, kot je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ¹¹; kadar je kaznivo dejanje vključevalo lažne ali ponarejene dokumente; kadar je kaznivo dejanje storil poklicni ponudnik storitev s kršitvijo svojih poklicnih obveznosti; kadar je kaznivo dejanje storil javni uslužbenec pri opravljanju svojih nalog, pri čemer je to lahko kateri koli uradnik, ne glede na to, ali ima uradni položaj v Uniji, državah članicah ali tretjih državah, ali druga oseba, ki opravlja javno funkcijo; kadar so bile s kaznivim dejanjem neposredno ali posredno ustvarjene znatne finančne koristi oziroma je bilo pričakovano, da bodo take koristi ustvarjene, ali se je bilo z njim mogoče neposredno ali posredno izogniti znatnim stroškom; kadar je storilec uničil dokaze ali ustrahoval priče ali pritožnike ali vplival nanje; ali kadar je bila fizična ali pravna oseba predhodno že pravnomočno obsojena. Države članice bi morale zagotoviti, da je vsaj ena od teh obteževalnih okoliščin določena kot morebitna obteževalna okoliščina v skladu z veljavnimi pravili o obteževalnih okoliščinah v njihovem pravnem sistemu. V vsakem primeru bi sodnik ali sodišče moralo ohraniti pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, ali bo izreklo strožjo sankcijo, ob upoštevanju specifičnih okoliščin vsakega posameznega primera.

¹¹ Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (28) Države članice bi morale v skladu z nacionalnim pravom zagotoviti, da se lahko za olajševalne okoliščine šteje vsaj ena od naslednjih okoliščin: kadar je storilec pristojnim organom zagotovil informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti in ki so jim pomagale pri identifikaciji drugih storilcev ali njihovi privedbi pred sodišče, ali kadar je storilec pristojnim organom zagotovil informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti in ki so jim pomagale najti dokaze. Sodnik ali sodišče bi moralo pri oceni olajševalnih okoliščin ohraniti pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, ali bo izreklo blažjo sankcijo, ob upoštevanju specifičnih okoliščin vsakega posameznega primera. Te okoliščine bi lahko vključevale naravo, časovnico in obseg informacij, ki jih je predložil storilec kaznivega dejanja, pa tudi njegovo stopnjo sodelovanja.
- (29) Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, uvedena z omejevalnimi ukrepi Unije, je ukrep upravne narave. Zato bi ga bilo treba razlikovati od ukrepov začasnega zavarovanja kazenske narave iz Direktive 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹². Države članice bi morale omogočiti začasno zavarovanje in odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja iz te direktive, in premoženjske koristi, pridobljene s takimi kaznivimi dejanji. Države članice, ki jih zavezuje Direktiva 2014/42/EU, bi morale to storiti v skladu z navedeno direktivo.

¹² Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

Dodatno je zlasti v primerih, ko oseba s seznama ali zastopnik subjekta ali organa s seznama stori določeno kaznivo dejanje v zvezi z izogibanjem omejevalnim ukrepom Unije, ***treba omogočiti začasno zavarovanje in odvzem sredstev in gospodarskih virov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, tudi kadar to morda niso predmeti, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, ali premoženjska korist iz Direktive 2014/42/EU.*** V teh okoliščinah lahko oseba, subjekt ali organ s seznama ***zaradi prikrivanja*** še naprej dostopa do prikritih sredstev ali gospodarskih virov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, in jih v celoti uporablja ali z njimi razpolaga. Taka sredstva in gospodarske vire bi bilo zato treba podvreči začasnemu zavarovanju in odvzemu v skladu z Direktivo 2014/42/EU. V pravice tretjih oseb, ki ravnajo v dobri veri, se ne bi smelo posegati.

- (30) Države članice bi morale določiti pravila o zastaralnih rokih, ki bi jim omogočala učinkovit boj proti kaznivim dejanjem v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, brez poseganja v nacionalna pravila, ki ne določajo zastaralnih rokov za preiskavo, pregon in izvrševanje. Države članice lahko na podlagi te direktive določijo krajše zastaralne roke, kot so določeni v tej direktivi, če se lahko tak krajši zastaralni rok v njihovih pravnih sistemih pretrga ali začasno prekine v primeru dejanj, ki se lahko določijo v skladu z nacionalnim pravom.
- (31) Države članice bi morale zlasti zaradi globalnih dejavnosti storilcev, ter čezmejne narave kaznivih dejanj, opredeljenih v tej direktivi, in možnosti čezmejnih preiskav vzpostaviti pristojnost za učinkovit boj zoper taka ravnanja.

- (32) Da bi države članice zagotovile učinkovito preiskovanje in pregon kršitev omejevalnih ukrepov Unije, bi morale dati pristojnim organom na voljo učinkovita preiskovalna orodja, kot so tista, ki obstajajo v njihovem nacionalnem pravu za boj proti organiziranemu kriminalu ali v drugih primerih hudih kaznivih dejanj, če in kolikor je uporaba teh orodij ustrezna in sorazmerna z naravo in težo kaznivih dejanj, kot so določena v nacionalnem pravu. Ta orodja bi lahko vključevala prestrezanje komunikacij, tajno opazovanje, vključno z elektronskim nadzorom, nadzorovane pošiljke, spremljanje bančnih računov in druga finančna preiskovalna orodja. Uporabljati bi jih bilo treba v skladu z načelom sorazmernosti in ob polnem spoštovanju Listine. Spoštovati je treba pravico do varstva osebnih podatkov.
- (33) Osebe iz člena 4 Direktive (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta¹³, ki pristojnim organom sporočijo informacije o preteklih, tekočih ali načrtovanih kršitvah omejevalnih ukrepov Unije, vključno s poskusi izogibanja tem ukrepom, ki so jih pridobile v okviru dejavnosti, povezanih z njihovim delom, tvegajo, da bodo za to izpostavljene povračilnim ukrepom. Prijave teh prijaviteljev lahko okrepijo izvrševanje omejevalnih ukrepov Unije, saj zagotavljajo informacije, ki se lahko na primer nanašajo na dejstva v zvezi s kršitvami omejevalnih ukrepov Unije, njihove okoliščine ter udeležene posameznike, podjetja in tretje države. Zato bi bilo treba zagotoviti, da so vzpostavljene ustrezne ureditve, ki bi takim prijaviteljem omogočale, da uporabijo zaupne kanale in opozorijo pristojne organe, ter bi jih zaščitile pred povračilnimi ukrepi. V ta namen bi bilo treba določiti, da se za poročanje o kršitvah omejevalnih ukrepov Unije in za zaščito oseb, ki take kršitve prijavijo, uporablja Direktiva (EU) 2019/1937, in sicer pod pogoji, ki so v njej določeni.

¹³ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

- (34) Za zagotovitev učinkovitega, integriranega in doslednega sistema izvrševanja bi morale države članice organizirati notranje sodelovanje in komunikacijo med vsemi svojimi pristojnimi organi, vključenimi v upravno in kazensko izvrševanje.
- (35) Pristojni organi držav članic bi morali za zagotovitev učinkovitega preiskovanja in pregona kršitev omejevalnih ukrepov Unije medsebojno sodelovati prek Europol, Eurojusta in Evropskega javnega tožilstva ter z njimi v okviru pristojnosti, ki jih imajo, in v skladu z veljavnim pravnim okvirom. Pristojni organi držav članic bi si morali med seboj in s Komisijo tudi izmenjevati informacije o praktičnih vprašanjih. Komisija bi lahko po potrebi vzpostavila mrežo strokovnjakov in strokovnih delavcev za izmenjavo dobrih praks in za pomoč pristojnim organom držav članic, da bi olajšala preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. Ta pomoč ne bi smela pomeniti, da Komisija sodeluje v postopkih preiskav in kazenskega pregona, ki jih v zvezi s posameznimi kazenskimi zadevami izvajajo pristojni organi držav članic, in se ne bi smela razumeti, kot da vključuje finančno podporo ali katero koli drugo proračunsko obveznost Komisije.

I

- (36) Za učinkovito obravnavo kaznivih dejanj iz te direktive je nujno, da pristojni organi v državah članicah zbirajo točne, dosledne in primerljive statistične podatke o njih. Države članice bi zato morale zagotoviti vzpostavitev ustreznega sistema za beleženje, pripravo in predložitev obstoječih statističnih podatkov o kaznivih dejanjih, opredeljenih v tej direktivi. Pomembno je, da države članice te statistične podatke uporabljajo pri strateškem in operativnem načrtovanju dejavnosti izvrševanja, analizi obsega in trendov kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, ter za zagotavljanje informacij državljanom. Države članice bi morale Komisiji posredovati ustrezne statistične podatke o postopkih, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, pridobljene iz podatkov, ki že obstajajo na centralizirani ali decentralizirani ravni v celotni državi članici. Komisija bi morala redno ocenjevati in v poročilu objavljati rezultate svoje ocene na podlagi statističnih podatkov, ki jih posredujejo države članice.

I

- (37) Sprememba Direktive (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴ bi morala zagotoviti, da se kršitev omejevalnih ukrepov Unije šteje za predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v skladu z navedeno direktivo.

¹⁴ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

- (38) Ker je nujno, da posamezniki in pravne osebe, ki so vpleteni v kršitev omejevalnih ukrepov Unije, odgovarjajo za svoja dejanja, bi morale države članice sprejeti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v 12 mesecih po začetku veljavnosti te direktive.
- (39) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.■
- (40) V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska s pismom z dne 3. marca 2023 podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.

- (41) Ker ciljev te direktive, in sicer vzpostaviti skupna minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, ter razpoložljivost učinkovitih, odvračilnih in sorazmernih kazenskih sankcij za kazniva dejanja, ki so povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, pri čemer je treba upoštevati neločljivo čezmejno naravo kršitev omejevalnih ukrepov Unije in možnost, da ti ogrozijo doseganje ciljev Unije glede ohranjanja mednarodnega miru in varnosti ter uresničevanja skupnih vrednot Unije, temveč se zaradi obsega in učinkov te direktive lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (42) Države članice bi morale pri izvajanju te direktive zagotoviti spoštovanje procesnih pravic osumljenih ali obtoženih oseb v kazenskem postopku. V tem smislu obveznosti v skladu s to direktivo ne bi smele vplivati na obveznosti držav članic v skladu s pravom Unije na področju procesnih pravic v kazenskem postopku, zlasti direktive 2010/64/EU¹⁵, 2012/13/EU¹⁶, 2013/48/EU¹⁷, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800¹⁸ in (EU) 2016/1919¹⁹ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (43) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina, vključno s pravico do svobode in varnosti, varstvom osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, vključno s pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do molka, načeli zakonitosti ter sorazmernosti kaznivih dejanj in sankcij, vključno z načelom prepovedi retroaktivnosti kazenskih sankcij, ter načelom *ne bis in idem*. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel in jo je treba temu ustrezno izvajati –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹⁵ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

¹⁶ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

¹⁷ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

¹⁸ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

¹⁹ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „omejevalni ukrepi Unije“ pomeni omejevalne ukrepe, ki jih je Unija sprejela na podlagi člena 29 PEU ali člena 215 PDEU;
- (2) „oseba, subjekt ali organ s seznama“ pomeni fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ, za katerega veljajo omejevalni ukrepi Unije;
- (3) „sredstva“ pomeni vse vrste finančnih sredstev in koristi, kar med drugim vključuje:
 - (a) gotovino, čeke, denarne terjatve, menice, denarna nakazila in druge plačilne instrumente;
 - (b) vloge pri finančnih institucijah ali drugih subjektih, stanja na računih, dolgove in dolžniške obveznosti;
 - (c) vrednostne papirje in dolžniške instrumente, s katerimi se javno ali zasebno trguje, vključno z delnicami in deleži, certifikati vrednostnih papirjev, obveznicami, dolžniškimi vrednostnimi papirji, nakupnimi boni, zadolžnicami in pogodbami na izvedene finančne instrumente;

- (d) obresti, dividende ali druge dohodke iz premoženja ali vrednost, ustvarjeno s premoženjem;
 - (e) kredit, pravico do pobota, garancije, garancije za dobro izvedbo ali druge finančne obveznosti;
 - (f) kreditna pisma, nakladnice, kupoprodajne listine;
 - (g) dokumente, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali finančnih virov;
 - (h) ***kriptosredstva, kakor so opredeljena v členu 3(1), točka 5, Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰***;
- (4) „gospodarski viri“ pomeni premoženje, bodisi opredmeteno bodisi neopredmeteno, premično ali nepremično, ki sicer niso sredstva, se pa lahko uporabijo za pridobitev sredstev, blaga ali storitev;
- (5) „zamrznitev sredstev“ pomeni preprečitev premika, prenosa, spremembe ali uporabe sredstev, dostopa do njih ali ravnanja z njimi, ki bi imelo za posledico spremembo v njihovi količini, znesku, lokaciji, lastništvu, posedovanju, vrsti, namembnosti ali drugo spremembo, ki bi omogočila uporabo sredstev, vključno z upravljanjem portfelja;
- (6) „zamrznitev gospodarskih virov“ pomeni preprečitev uporabe gospodarskih virov za pridobivanje sredstev, blaga ali storitev, kar vključuje, vendar ni omejeno na njihovo prodajo, dajanje v najem ali obremenitev s hipoteko.

■

²⁰ Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi Direktiv (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter Direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

Člen 3

Kršitev omejevalnih ukrepov Unije

1. Države članice zagotovijo, da naslednja ravnanja, kadar so storjena naklepno in s kršitvijo prepovedi ali obveznosti, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije ali ki je določena v nacionalni določbi, s katero se omejevalni ukrep Unije izvaja, kadar je potrebno nacionalno izvajanje ukrepa, predstavljajo kaznivo dejanje:

- (a) neposredno ali posredno dajanje sredstev ali gospodarskih virov na razpolago osebi, subjektu ali organu s seznama ali v njegovo korist, s čimer se krši prepoved, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije;
- (b) nezamrznitev sredstev ali gospodarskih virov, ki pripadajo osebi, subjektu ali organu s seznama, ali so v njihovi lasti, ali s katerimi razpolagajo ali so pod njihovim nadzorom, s čimer se krši obveznost, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije;
- (c) omogočanje vstopa fizičnim osebam s seznama na ozemlje države članice ali njihovega tranzita prek ozemlja države članice, s čimer se krši prepoved, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije;

- (d) sklepanje ali nadaljevanje transakcij s tretjo državo, organi tretje države ali subjekti ali organi, ki so neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom tretje države ali organov tretje države, vključno s podeljevanjem ali nadaljnjim izvajanjem javnih ali koncesijskih pogodb, kadar prepoved ali omejitev tega ravnanja predstavlja omejevalni ukrep Unije;
- (e) trgovanje z blagom ter njegov uvoz, izvoz, prodaja, nakup, prenos, tranzit ali prevoz ter zagotavljanje posredniških storitev, tehnične pomoči ali drugih storitev v zvezi z navedenim blagom, kadar prepoved ali omejitev tega ravnanja predstavlja omejevalni ukrep Unije;
- (f) zagotavljanje finančnih storitev ali opravljanje finančnih dejavnosti, kadar prepoved ali omejitev tega ravnanja predstavlja omejevalni ukrep Unije;
- (g) opravljanje storitev, ki niso storitve iz točke (f), kadar prepoved ali omejitev tega ravnanja predstavlja omejevalni ukrep Unije;
- (h) izogibanje omejevalnemu ukrepu Unije:
- (i) **z uporabo** sredstev ali gospodarskih virov, ki bi jih bilo treba na podlagi omejevalnega ukrepa Unije zamrzniti, ki so neposredno ali posredno v lasti, s katerimi razpolagajo ali so pod nadzorom osebe, subjekta ali organa s seznama, ali prenosom teh sredstev ali gospodarskih virov na tretjo osebo ali njihovo odtujitvijo kako drugače, z namenom, da se ta sredstva ali gospodarski viri prikrijejo;

- (ii) z zagotavljanjem napačnih ali zavajajočih informacij za prikrivanje dejstva, da je oseba, subjekt ali organ s seznama končni lastnik sredstev ali gospodarskih virov, ki jih je treba na podlagi omejevalnega ukrepa Unije zamrzniti, ali upravičenec do njih;
- (iii) s tem, da fizična oseba s seznama ali zastopnik subjekta ali organa s seznama ne izpolni obveznosti, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije, da pri pristojnih upravnih organih poroča o sredstvih ali gospodarskih virih pod jurisdikcijo države članice, ki jim pripadajo, so v njihovi lasti ali s katerimi razpolagajo ali so pod njihovim nadzorom;
- (iv) z neizpolnjevanjem obveznosti, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije, da se pristojnim upravnim organom zagotovijo informacije o zamrznjenih sredstvih ali gospodarskih virih ali o sredstvih ali gospodarskih virih na ozemlju držav članic, ki pripadajo osebam, subjektom ali organom s seznama, so v njihovi lasti ali s katerimi razpolagajo ali so pod njihovim nadzorom ter niso bili zamrznjeni, kadar so bile te informacije pridobljene pri opravljanju poklicne dolžnosti;

I

- (i) kršitev ali neizpolnjevanje pogojev iz dovoljenj, ki jih izdajo pristojni organi za izvajanje dejavnosti, ki brez takega dovoljenja pomenijo kršitev prepovedi ali omejitve, ki predstavlja omejevalni ukrep Unije;

2. Države članice lahko določijo, da naslednja ravnanja ne predstavljajo kaznivega dejanja:
- (a) ravnanje iz odstavka 1, točke (a), (b) in (h), tega člena, kadar to ravnanje vključuje sredstva ali gospodarske vire v vrednosti manj kot 10 000 EUR;
 - (b) ravnanje iz odstavka 1, točke (d) do (g) in (i), tega člena, kadar to ravnanje vključuje blago, storitve, transakcije ali dejavnosti v vrednosti manj kot 10 000 EUR;

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se prag 10 000 EUR ali več lahko doseže z nizom ravnanj iz odstavka 1, točke (a), (b) in (d) do (i), tega člena, ki so povezana in iste vrste, kadar ta ravnanja izvede isti storilec.

3. Države članice zagotovijo, da ravnanje iz odstavka 1, točka (e), predstavlja kaznivo dejanje tudi, če je storjeno iz hude malomarnosti, vsaj kadar se to ravnanje nanaša na blago s Skupnega seznama vojaškega blaga Evropske unije ali na blago z dvojno rabo iz prilog I in IV k Uredbi (EU) 2021/821.

I

4. Nič iz odstavka 1 se ne sme razumeti tako, da bi bila delavcem v pravni stroki naložena obveznost poročanja glede informacij, ki jih prejmejo od ene od svojih strank ali jih pridobijo o eni od svojih strank med ugotavljanjem pravnega položaja te stranke ali pri opravljanju naloge obrambe ali zastopanja te stranke v sodnem postopku ali v zvezi s sodnim postopkom, vključno s svetovanjem glede začetka takega postopka ali izogibanja le-temu.
5. Nič iz odstavkov 1, 2 in 3 se ne sme razumeti tako, da bi inkriminiralo zagotavljanje humanitarne pomoči osebam v stiski ali dejavnosti, ki podpirajo osnovne človeške potrebe, ki se zagotavljajo v skladu z načeli nepristranskosti, človečnosti, nevtralnosti in neodvisnosti, ter kadar je ustrezno, z mednarodnim humanitarnim pravom.

Člen 4

Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se napeljevanje h kaznivim dejanjem iz člena 3 ali pomoč pri storitvi teh dejanj kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poskus storitve katerega koli kaznivega dejanja iz člena 3(1), točka (a), točke (c) do (g) ter točka (h)(i) in (ii), kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 5
Sankcije za fizične osebe

1. Države članice zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz člena 3 kaznujejo z najvišjo kaznijo zapor.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:
 - (a) se kazniva dejanja, zajeta v členu 3(1), točki (h)(ii) in (iv), kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj enega leta, kadar ta kazniva dejanja vključujejo sredstva ali gospodarske vire, katerih vrednost na dan storitve kaznivega dejanja znaša najmanj 100 000 EUR;
 - (b) se kazniva dejanja, zajeta v členu 3(1), točke (a), (b) ter (h)(i) in (ii), kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj petih let, kadar ta kazniva dejanja vključujejo sredstva ali gospodarske vire, katerih vrednost na dan storitve kaznivega dejanja znaša najmanj 100 000 EUR.
 - (c) se kaznivo dejanje zajeto v členu 3(1), točka (c), kaznuje z najvišjo zaporno kaznijo najmanj treh let.

- (d) se kazniva dejanja zajeta v členu 3(1), točke (d) do (g) in točka (i), kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj petih let, kadar ta kazniva dejanja vključujejo blago, storitve, transakcije ali dejavnosti, katerih vrednost na dan storitve kaznivega dejanja znaša najmanj 100 000 EUR.
- (e) se, kadar kaznivo dejanje zajeto v členu 3(1), točka (e), zajema blago s Skupnega seznama vojaškega blaga Evropske unije ali blago z dvojno rabo s seznamov iz prilog I in IV k Uredbi (EU) 2021/821, tako kaznivo dejanje kaznuje z najvišjo zaporno kaznijo najmanj petih let ne glede na vrednost zadevnega blaga.
4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se prag 100 000 EUR ali več lahko doseže z nizom ravnanj, ki so zajeta v členu 3(1), točke (a), (b) in (d) do (i), in ki so povezana in iste vrste, kadar jih stori isti storilec.
5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za fizične osebe, ki so storile kazniva dejanja iz členov 3 in 4, lahko uporabijo pomožne kazenske ali nekazenske sankcije ali ukrepi, ki lahko vključujejo:
- (a) denarne kazni, ki so sorazmerne z težo ravnanja ter individualnimi, finančnimi in drugimi okoliščinami zadevne fizične osebe;

- (b) odvzem dovoljenj in pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki so privedle do storitve zadevnega kaznivega dejanja;
- (c) prepoved zasedanja vodilnega položaja v pravni osebi enake vrste, kot tistega, ki je bil uporabljen za storitev kaznivega dejanja;
- (d) začasne prepovedi kandidiranja za javno funkcijo;
- (e) kadar obstaja javni interes in na podlagi ocene za vsak primer posebej, objavo celotne sodne odločbe ali njenega dela, ki se nanaša na storjeno kaznivo dejanje, in izrečene kazni ali ukrepe, kar lahko vključuje osebne podatke obsojenih oseb le v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, ki jih je v korist teh pravnih oseb, bodisi samostojno bodisi kot del organa zadevne pravne osebe, storila katera koli oseba, ki ima vodilni položaj v navedeni pravni osebi, na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.

2. Države članice zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo, kadar je pomanjkanje nadzora ali kontrole osebe iz odstavka 1 tega člena omogočilo, da je oseba pod pristojnostjo pravne osebe storila kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 v korist te pravne osebe.
3. Odgovornost pravnih oseb v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki storijo, napeljujejo ali so pomagači v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 in 4.

Člen 7

Sankcije za pravne osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, odgovorna na podlagi člena 6, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi ali nekazenskimi sankcijami ali ukrepi, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne kazni ter lahko vključujejo druge kazenske ali nekazenske sankcije ali ukrepe, kot so:
 - (a) odvzem pravice do javnih ugodnosti ali pomoči;
 - (b) onemogočenje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami;
 - (c) prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
 - (d) odvzem dovoljenj in pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki so privedle do storitve zadevnega kaznivega dejanja;
 - (e) uvedba sodnega nadzora;

- (f) prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe;
- (g) zaprtje poslovalnic, uporabljenih za storitev kaznivega dejanja;
- (h) kadar obstaja javni interes, objava celotne sodne odločbe ali njenega dela, ki se nanaša na storjeno kaznivo dejanje in izrečene kazni ali ukrepe, brez poseganja v pravila o zasebnosti in varstvu osebnih podatkov.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, odgovorna na podlagi člena 6, za kazniva dejanja iz člena 3(1) kaznuje z denarnimi kaznimi kazenske ali nekazenske narave, katerih znesek je sorazmeren s težo ravnanja ter individualnimi, finančnimi in drugimi okoliščinami zadevne pravne osebe. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da najvišja raven denarnih kazni ni nižja od:

- (a) za kazniva dejanja, zajeta v členu 3(1), točke (h)(iii) in (iv):
 - (i) 1 % skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom storitve kaznivega dejanja ali v poslovnem letu pred letom sprejema odločitve, da naložijo denarno kazen ali
 - (ii) zneska v višini 8 000 000 EUR;
- (b) za kazniva dejanja, zajeta v členu 3(1), točke (a) do (g), (h)(i) in (ii) in točka (i):
 - (i) 5 % skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom storitve kaznivega dejanja ali v poslovnem letu pred letom sprejema odločitve, da naložijo denarno kazen ali
 - (ii) zneska v višini 40 000 000 EUR.

Države članice lahko določijo pravila za primere, ko zneska denarne kazni ni mogoče določiti na podlagi skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom storitve kaznivega dejanja ali v poslovnem letu pred letom sprejetja odločitve, da naložijo denarno kazen.

Člen 8

Obteževalne okoliščine

V kolikor naslednje okoliščine niso med sestavnimi elementi kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za obteževalne okoliščine v skladu z nacionalnim pravom lahko šteje ena ali več naslednjih okoliščin:

(a) kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe, kakor je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ;

(b) kaznivo dejanje je vključevalo storilčevo uporabo lažnih ali ponarejenih dokumentov;

(c) kaznivo dejanje je storil poklicni ponudnik storitev s kršitvijo svojih poklicnih obveznosti;

(d) kaznivo dejanje je storil javni uslužbenec pri opravljanju svojih nalog ali druga oseba, ki opravlja javno funkcijo;

- (e) s kaznivim dejanjem so bile neposredno ali posredno ustvarjene znatne finančne koristi oziroma je bilo pričakovano, da bodo take koristi ustvarjene, ali se je bilo z njim mogoče neposredno ali posredno izogniti znatnim stroškom, v kolikor je take koristi oziroma stroške mogoče določiti;
 - (f) storilec je uničil dokaze ali ustrašoval priče ali pritožnike;
- I**
- (g) fizična ali pravna oseba je bila predhodno že pravnomočno obsojena za kazniva dejanja, zajeta v členih 3 in 4.

Člen 9

Olajševalne okoliščine

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v zvezi z zadevnimi kaznivimi dejanji iz členov 3 in 4 ena ali več naslednjih okoliščin v skladu z nacionalnim pravom lahko šteje za olajševalne okoliščine:

- (a) storilec je pristojnim organom zagotovil informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti in ki so jim pomagale pri identifikaciji drugih storilcev ali njihovi privedbi pred sodišče;
 - (b) storilec je pristojnim organom zagotovil informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti in ki so jim pomagale najti dokaze.
- I**

Člen 10

Začasno zavarovanje in odvzem

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje in odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, ter premoženjske koristi, pridobljene s temi kaznivimi dejanji. Države članice, za katere je Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta zavezujoča, sprejmejo te nujne ukrepe v skladu z navedeno direktivo.
2. ***Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje in odvzem sredstev ali gospodarskih virov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, v zvezi s katerimi je fizična oseba s seznama ali zastopnik subjekta ali organa s seznama storil kaznivo dejanje, zajeto v členu 3(1), točka (h)(i) ali (ii), ali je pri tem sodeloval.*** Države članice sprejmejo te potrebne ukrepe v skladu z Direktivo 2014/42/EU.

Člen 11

Zastaralni roki

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok, v katerem je v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 in 4 po njihovi storitvi na voljo dovolj časa za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in razsojanje o njih, da se navedena kazniva dejanja učinkovito obravnavajo.
2. Zastaralni rok iz odstavka 1 je najmanj pet let od storitve kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo najmanj petih let.
3. ■ Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok najmanj petih let od datuma pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4, ki omogoča izvršitev naslednjih kazni, naloženih po tej obsodbi:
 - (a) kazni več kot enega leta zapor ali
 - (b) kazni zapor v primeru kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo najmanj petih let.
4. Z odstopanjem od odstavkov 2 in 3 lahko države članice določijo zastaralni rok, ki je krajši od petih let, a ne krajši od treh let, če se tak zastaralni rok v primeru posameznih dejanj lahko prekine ali začasno preneha teči.

Člen 12
Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, kadar:
 - (a) je bilo kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju;
 - (b) je bilo kaznivo dejanje storjeno na ladji ali zrakoplovu, ki je bila registrirana oziroma je bil registriran v zadevni državi članici ali pluje oziroma leti pod njeno zastavo;
 - (c) je storilec kaznivega dejanja eden od njenih državljanov.

■

2. Država članica obvesti Komisijo, kadar se odloči razširiti svojo pristojnost na eno ali več kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, ki so bila storjena zunaj njenega ozemlja, kadar:
- (a) je storilec oseba z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju;
 - (b) je storilec njen uradnik, ki deluje v okviru svoje uradne dolžnosti;
 - (c) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju;
 - (d) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe v zvezi s kakršnim koli poslom, opravljenim v celoti ali delno na njenem ozemlju.
3. Kadar kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 spada v pristojnost več kot ene države članice, te države članice skupaj določijo, katera država članica bo vodila kazenski postopek. Zadeva se po potrebi v skladu s členom 12(2) Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ²¹ predloži Eurojustu.
4. V primerih iz odstavka 1, točka (c), države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvajanje njihove pristojnosti ni pogojeno s tem, da se pregon lahko začne šele, ko se država, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje, odpove svoji pristojnosti.

²¹ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

Člen 13

Preiskovalna orodja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za preiskave ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 in 4 na voljo učinkovita in sorazmerna preiskovalna orodja. Po potrebi ta orodja zajemajo posebna preiskovalna orodja, kot so tista, ki se uporabljajo v **boju zoper** organiziran kriminal ali v drugih primerih hudih kaznivih dejanj.

Člen 14

Prijava kršitev omejevalnih ukrepov Unije in zaščita oseb, ki prijavijo take kršitve

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se Direktiva (EU) 2019/1937 uporablja za prijavo kršitev omejevalnih ukrepov Unije iz členov 3 in 4 te direktive in za zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve, in sicer pod pogoji, določenimi v zadevni direktivi.

Člen 15

Usklajevanje in sodelovanje pristojnih organov znotraj države članice

Države članice izmed svojih pristojnih organov in brez poseganja v neodvisnost sodstva imenujejo enoto ali organ za zagotavljanje usklajevanja in sodelovanja med organi kazenskega pregona in organi, pristojnimi za izvajanje omejevalnih ukrepov Unije v zvezi s kriminalnimi dejavnostmi, ki jih zajema ta direktiva.

Enota ali organ iz prvega pododstavka ima naslednje naloge:

- (a) zagotoviti skupne prednostne naloge in razumevanje odnosa med izvrševanjem kazenskega in upravnega prava;
- (b) izmenjati informacije za strateške namene v okviru omejitev, določenih v veljavnem pravu Unije in nacionalnem pravu;
- (c) posvetovanje v posameznih preiskavah v okviru omejitev, določenih v veljavnem pravu Unije in nacionalnem pravu.

I

Člen 16

Sodelovanje med pristojnimi organi držav članic, Komisijo, Europolom, Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom

1. Kadar obstaja sum, da so kazniva dejanja iz členov 3 in 4 čezmejne narave, pristojni organi zadevnih držav članic preučijo možnost posredovanja informacij v zvezi s temi kaznivimi dejanji ustreznim pristojnim organom.

Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah države članice, Europol, Eurojust, Evropsko javno tožilstvo in Komisija v okviru svojih pristojnosti sodelujejo med seboj v boju proti kaznivim dejanjem iz členov 3 in 4. V ta namen Europol in Eurojust, kadar je primerno, zagotovita tehnično in operativno pomoč, ki jo pristojni nacionalni organi potrebujejo za lažje usklajevanje svojih preiskav.

2. Komisija lahko po potrebi vzpostavi mrežo strokovnjakov in strokovnih delavcev za izmenjavo primerov dobrih praks in, če je primerno, zagotovi pomoč pristojnim organom držav članic za lažje preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. Ta mreža po potrebi zagotavlja tudi javno dostopen in redno posodobljen pregled tveganj kršitev omejevalnih ukrepov Unije ali izogibanja tem ukrepom na določenih geografskih območjih ter za posebne sektorje in dejavnosti.

3. Kadar sodelovanje iz odstavka 1 vključuje sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav, bi morale to sodelovanje potekati ob polnem spoštovanju temeljnih pravic in mednarodnega prava.
4. Pristojni organi držav članic si s Komisijo in drugimi pristojnimi organi pogosto in redno izmenjujejo informacije o praktičnih vprašanjih, zlasti o vzorcih izogibanja, kot so strukture za prikrivanje dejanskega lastništva in nadzora nad sredstvi.

Člen 17
Statistični podatki

1. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen sistem za evidentiranje, pripravo in zagotavljanje anonimiziranih statističnih podatkov za faze poročanja in preiskovanja ter sodno fazo v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 in 4, da bi spremljale učinkovitost svojih ukrepov za boj proti kršitvam omejevalnih ukrepov Unije.
2. Brez poseganja v obveznosti poročanja iz drugih pravnih aktov Unije države članice Komisiji vsako leto predložijo statistične podatke o kaznivih dejanjih iz členov 3 in 4, ki vključujejo vsaj naslednje obstoječe podatke o:
 - (a) številu kaznivih dejanj, ki so evidentirana in se o njih razsoja v državah članicah;
 - (b) številu zavrženih sodnih zadev, tudi na podlagi izteka zastaralnega roka za zadevno kaznivo dejanje;
 - (c) številu fizičnih oseb, ki so:
 - (i) kazensko preganjane;
 - (ii) obsojene;
 - (d) številu pravnih oseb, ki so:
 - (i) kazensko preganjane;
 - (ii) obsojene ali kaznovane;
 - (e) vrstah in ravneh naloženih sankcij.
3. Države članice zagotovijo, da je najmanj vsaka tri leta objavljen konsolidiran pregled njihovih statistik.

Člen 18

Sprememba Direktive (EU) 2018/1673

V členu 2(1) se doda naslednja točka:

„(w) kršitev omejevalnih ukrepov Unije.“.

Člen 19

Ocenjevanje, poročanje in pregled

1. Komisija do ... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila.
2. Komisija do ... [šest let od datuma začetka veljavnosti te direktive] izvede oceno učinka in učinkovitosti te direktive ob upoštevanju letnih statističnih podatkov, ki jih predložijo države članice, pri čemer obravnava potrebo po posodobitvi seznama kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila. Poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 20

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 21
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V ...,

Za Evropski parlament

Za Svet

predsednica

predsednik/predsednica